

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค ชีวประวัติ

เรื่อง เมื่ออาตมาไปอยู่กับหลวงปู่สด วัดปากน้ำ
โดย พระครูภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ จิตธมโม

เมื่ออาตมาไปอยู่กับหลวงปู่สด วัดปากน้ำ

www.jarun.org

เมื่ออาตมาไปอยู่กับหลวงปู่สด วัดปากน้ำ

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

๒๓ เม.ย. ๓๕

อาตมาขอเล่าเรื่องพิเศษสักเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ อาตมาไปอยู่กับหลวงพ่อดสองรุ่นด้วยกัน รุ่นแรก พ.ศ. ๒๔๙๓ วันที่สอง พ.ศ. ๒๔๙๖

เวลาบ่ายสองโมง มีญาติโยมมาหามาก ใครมีทุกข์ร้อนให้เขียนชื่อ นามสกุล หรือ วัน เดือน ปีเกิด ก็ได้ใส่บาตรไว้ ท่านจะออกรับแขกเวลาบ่าย ๒ โมง อาตมาก็ไปเป็นลูกศิษย์ท่าน

นอกจากนั้นยังมีการแจกพระและรูป บูชาของโต๊ะ ๒๕ บาท หรือ ๓๐ บาท ก็มี รูปบานละ ๒๕ บาท อาตมาได้ตำราขึ้นมา วันหนึ่ง อาตมาบอกหลวงพ่อกว่า “ขอบุชาพระสักกำเฒะ จะนำไปแจกญาติ” ท่านบอก “ไม่ได้ ต้องเอาไปองค์เดียว” อาตมาก็ไม่ทราบว่ายบายท่านทำไมให้องค์เดียว

อาตมาก็ไปเข้าชู้ถามท่าน ท่านก็ตอบออกมาคำหนึ่งว่า “นี่เธอ ให้เธอไว้มาก ๆ ถ้าเธอโลกมากเอาไปขาย เธอเป็นบาปนะ เขาไม่ได้เคารพนับถือก็ไปเที่ยวแจกเขาสงไป ปัญหาอยู่ตรงนี้ และอีกประการหนึ่ง ถ้าเขาเคารพบูชา ให้เขามารับเอง” ท่านพูดมีเหตุผล

อาตมาก็บอก “หลวงพ่อกับ ญาติผมเยอะนะ” ก็ยังไปเข้าชู้กับท่านอีก วันสุดท้ายท่านบอก “ตามใจ” อาตมาก็บอก “ตามใจ อย่าให้เป็นบาปนะหลวงพ่อนะ” หยิบใส่ยามมา จะเป็นบาปหรือไม่ก็ไม่ทราบ ได้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๖ เดียวนี้ไม่มีเหลือติดยามสักองค์เดียว

ประการที่สอง อาตมาได้ตำราอีก เวลาพักผ่อนท่านให้เข้าไปในห้อง ท่านให้คลีกระดาดที่คนเขียนใส่บาตร อ่านให้ท่านฟังว่า เขาเขียนให้ช่วยอะไร

อาตมาก็อ่านชื่อ ก. ชื่อ ข. นามสกุลนี้ วัน เดือน ปี นี้ ขอให้ช่วยลูกไปต่างประเทศ ขอให้ช่วยอย่างโน้นอย่างนี้ พอท่านฟัง บอก “อ้อ! ลึกทั้ง! ท่านบอกว่า “แม่ไม่ออก ช่วยไม่ได้ คนนี้ช่วยไม่ได้ ฟรุ้งนี้เขาจะตายแล้ว” อาตมาก็ลึกลงเข้าไป ฟรุ้งนี้ตายจริง ๆ

ท่านบอกว่า “คนที่ไม่มีกตนะ แม่ไม่ออก”

อีกใบหนึ่งเขียนว่า “หลวงพ่อกะ ช่วยดิฉันด้วย สามปีถึงดิฉันแล้ว เขาขอฟองหย่าแบ่งสมบัติ วันนั้นขึ้นศาล มีบุตรด้วยกัน ๕ คน” ก็อ่านให้ท่านฟัง

ท่านบอก “รายนี้เก็บไว้ ใส่อีกบาตรหนึ่ง รายนี้ช่วยได้”

วันหลังต่อมา อาตมากราบเรียนถาม “หลวงพ่อกับ ที่ช่วยได้กับช่วยไม่ได้ เป็นอย่างไรนะครับ”

ท่านออก “อ่านดูก็รู้แล้ว คนนี้กตนะไม่พอ กตนะไม่มี เลยช่วยไม่ได้”

ท่านอธิบายว่า “เหมือนคนช่วยตัวเองไม่ได้ จะช่วยเขาอย่างไรได้เล่า” แหม! อาตมาได้ตำรา

และท่านบอกว่า “กรรมฐานนี้ดีที่สุดใน ต้องใช้คาถา เรานั่งกรรมฐานก่อน ยกจิตให้เป็นกุศล มีเมตตา ไม่อิจฉาริษยาใคร หมัดปัญหาไม่พอใจใคร

แล้วแผ่อก ไปตามชื่อนั้น ๆ หรือจะแผ่ทั่ว ไปก็ได้ ถ้าเขามีกุศลพอช่วยได้ ถ้าไม่มีกุศลก็ช่วยไม่ได้”

คนเข้ามากราบท่านเวลาบ่ายสองโมง เขียนใส่บาตรเต็มเลย ได้เงินเข้าวัดมาก

ท่านบอกว่า “เราทำอะไรนะคุณนะ ถ้าโลกมากอยากได้ของเขาเขาแล้ว แม่ไม่ได้ผล ถ้าเราไม่ยกได้ของใคร วางจิตให้เป็นกลาง ทำใจให้สบาย ทำจิตให้เป็นปกติมันจะได้”

อาตมาออกมาจากวัดได้เกล็ดลับนี้มา ก็ขอฝากไว้ด้วย

ท่านสอนอาตมาว่า “นี่เธอ จะช่วยคนไหนก็ให้เขาช่วยตัวเองได้ ถ้าเขาช่วยตัวเองไม่ได้ คุณไปช่วยเขา คุณเสียเวลานะ คนช่วยตัวเองไม่ได้ ไม่ต้องสนใจ แม้อย่างไรก็ออกไม่ได้”

อีกประการหนึ่ง คนนี้ช่วยได้ แต่จิตเราไม่ดี จิตเราไม่เป็นกุศล กระแสไฟหมด จิตมันหมดหมดตายอยาก ช่วยเขาไม่ได้ ขอฝากไว้ด้วยทุกคน

อาตมาได้ตำราขึ้นมาแผ่เมตตาได้ผลมาจนทุกวันนี้

พระภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่ोजรัญ จิตธมโม)

วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี 16160

โทร. 0-3659-9381

หน้า 2/3

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นี้จัดทำโดย webmaster@jarun.org
ติดต่อและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม info@jarun.org

มีอยู่วันหนึ่ง หลวงพ่อสดกำลังแจกของ อาตมาก็นั่งอยู่ด้วย โยมท้าวหมามบอกว่า “หลวงพ่อ มะพร้าวหมดแล้ว ข้าวสารก็หมด” ตอนนั้นยังไม่รำรายเหมือนสมัยนี้

หลวงพ่อร้อง “อ้อ ๆ โยมไม่เป็นไร โยมไปเถอะ เดี่ยวเขาเอามาให้”

รุ่งขึ้นเช้า มะพร้าวมาจากบางช้าง ๒ ลำเรือ ข้าวสารมาจากไหนไม่ทราบ ชนกันแทบแยเลย อาตมาก็ยังช่วยชน ไม่เห็นท่านว่าคาถาอะไร

อาตมาก็ได้ตำราท่านมา ท่านบอกว่า “ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงยิ่งอด หมดก็ไม่มา เราไม่หวงกัน เราก็ไม่อด หมดก็มาเรื่อย ๆ” ท่านบอกให้ยกจิตใจสูง แผ่เมตตาออกไปให้ได้ ผลจากการแผ่เมตตา ใครเป็นญาติอยู่ที่ไหนก็จะนำมาให้

อาตมาได้ใช้ตำราของท่านมาจนทุกวันนี้

.....